

TORONYIRÁNY

XII. 27.

2018. július 8.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 14. vasárnap

Július 11. Szent Benedek apát, Európa fővédőszentje

Min botránkozhattak meg a názáretiek? Biztosan Jézus egyszerű emberségén, természetességén, szegénységén és póztalanságán. Azon, hogy olyan volt, mint ők. Azon, hogy nem teljesítette be fantasztikus álmaikat, újdonságvadászó törekvéseiket, s nem felelt meg sznob lelkületüknek. Az Isten emberben közeledő szeretetén botránkoztak meg, s tulajdonképpen önmagukon, mert nem hitték abban, hogy ember képes a kimondhatatlant közölni, a láthatatlant megmutatni. A teremtett dolgokon botránkoztak, nem tudták felfogni, amit jeleznek: a kegyelmet, s akire utalnak: az Istent. Jézus a megszokott hétköznap, a sablonos élet-szürkeség volt számukra. „Nem az ács ez?” - kérdezték. A Messiás nem lehet a hétköznapok fia, nem lehet a jól ismert önmagunk szülőtte. Persze nemcsak a názáretiek gondolkodtak így, hanem sokan mások is, sőt Keresztelő János tanítványai közül is néhányan. Ezért mondta nekik Jézus: „Boldog, aki nem botránkozik meg bennem.”

Nemde a názáreti ács ez? Nemde az érdekes ember ez? – lehet hallani Jézusról ma is ezt a véleményt. Továbbá: A hívők is épp olyanok, mint a többiek, a papok is csak emberek, az egyház is bűnösökből áll. - Lehetne folytatni a hétköznapi kifogásokat az egyházzal, a keresztyénységgel, a vallással szemben. Mert az Isten jelei valóban „megbotránkoztatóan” egyszerűek, s az Isten jelenléte „bosszantóan” közeli és mindennapi dolog, nem alkalmas a csodavárók éhségének kielégítésére. Bizony, az Úr hangja nem a viszkető fülűek élvezetét akarja szolgálni, s nem a szenzációvadászok trófeája akar lenni.

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- 1. Ez 2,2-5** A konok és fafejű népéhez Isten Ezekielt küldi prófétaként.
- 2. 2Kor 12,7-10** Amikor Pál apostol evilági értékelés szerint gyengének érzi magát, akkor tapasztalja meg igazán Isten hatékony kegyelmét.
- 3. Mk 6,1-6** Amikor Jézus egy szombati napon saját városának zsinagógájában tanít, megtapasztalja, hogy „Nem vetik meg a prófétát, csak a hazájában, rokonai körében, a saját házában”.

Jézus saját városában

A jelenet szombati napon történik (2. vers), mégpedig a zsinagógában. Az időpont és helyzet nagyon hasonlít az első kafarnaumi szombatra (1,21-22). Jézus most is tanít, s az első pillanatban úgy tűnik, hogy az emberek reakciója is nagyon hasonlít ahhoz, amit Jézus Kafarnaumban tapasztalhatott. Márk ugyanúgy csodálkozásról (ekplésszomai –lásd: 11,18) beszél, mint az első alkalommal. Az emberek azonban tovább sorolják kérdéseiket, amelyek a következő sorok fényében már nem a csodálat, inkább az elutasítás légkörében születtek. Elismerik Jézus bölcsességét, de másnak tulajdonítják azt. A keze által „erőmegnyilvánulások” történtek, de neki szerintük nincs „hatalma” (vö. 1,22), mindezt biztosan máshonnan kapta. A názáretiek szerint ez a bölcsesség és erő nem eredhet Istentől, hanem csak valami más, esetleg gonosz erőtől. Az a vád rémlik fel újra, kimondatlanul, amely a 3,22-ben már elhangzott. Ugyanakkor már felsejlik a 11,28 is, ahol majd a jeruzsálemi előljárók kérdezik Jézust hatalmának eredetéről.

A 3. vers folytatja a gyanakvó, sőt előítéleteket megfogalmazó kérdések sorát. A názáretiek szerint Jézus nem több, mint egy mesterember. Valószínűleg a Mt 13,55 hatására néhány kézirat javít, és inkább Jézus apját nevezi ácsnak. A tektón szó olyasféle mesterembert jelent, aki az építkezéssel kapcsolatos többféle munkát el tud végezni – ács, építőmester, kőfaragó egy személyben. A mindennapi munkát a hellenista világ nem becsülte sokra, s a zsidó bölcsességi irodalom kései korszakában is tanúi vagyunk, hogy a munka inkább a gond és a fáradtság, mint az öröm forrása. Már Kelszosz, a II. században, nevetségesnek tartotta, hogy kétkezi munkás alapította a keresztyénységet. Arra, hogy Jézus osztozott a názáretiek szegénységében és munkás hétköznapijaiban, a keresztyén hagyomány inkább az ő „hasonlóságának” részeként tekintett (vö Fil 2,7; Zsid 4,15).

A következő megjegyzés szerint a názáretiek Jézus anyját is ismerik. A „Mária fia” megnevezés kissé szokatlan, hiszen a fiúkat mindig apjuk után nevezték meg (1,19; 10,35; vö. Mt 16,17). Viszont Joshephus Flaviusnál találunk hasonló példákat (Bell. IV, 145; Vita 185), sőt magánál Márknál is (15,40). A sajátos kifejezés mindenképpen különleges kapcsolatra utal Mária és Jézus között, bárhogy is gondolkodtak erről a názáretiek. Ha egyesek esetleg még jogtalan gyermeknek tartották is Jézust, s ezért gúnynak szán-

ták kijelentésüket, akkor is világos, hogy származásában valami rendkívülit láttak, bár annak egész igazságát nem ismerhették. A szöveg továbbá fiútestvérekről beszél, akiknek a nevét is felsorolja, és nővéreket is említ, de név nélkül. A fiúk neve kivétel nélkül a pátriárkai történetekből származik, ezért egyesek vallásos zsidó családot, sőt esetleg a vallási-nemzeti hagyományaira kifejezetten büszke családot sejtenek bennük. A fiúk nevei olyan sorrendben szerepelnek, amely megfelel az ősegyházban és az Újszövetségben játszott szerepüknek. Jakab, az Úr testvére volt az jeruzsálemi gyülekezet vezetője (vö. ApCsel 12,17; Gal 1,19; 2,9. 12 stb.). József esetleg azonos azzal, akinek a neve a keresztre feszítés elbeszélésében fordul elő újra (15,40.47). Júdás csak Máté párhuzamos elbeszélésében, valamint esetleg a neki tulajdonított levél szerzőjeként ismert. Az itt említett Simon az Újszövetség egyéb helyein nem szerepel.

A „testvérek” (adelphoi) kitétel általában közvetlen, vér szerinti testvért jelent, ám bőven találunk a Bibliában és a korabeli irodalomban is olyan példákat, ahol a szó unokatestvére vagy valamilyen rokonra vonatkozik (pl. Ter 13,8; 14,14 vö. Ter 12,5). Ez a magyarázat a „nővérek” (adelphei) esetében nehezen tartható, és a görög nyelvű írásokban kevésbé valószínű. Az evangéliumok görög szövegét azonban átjárja a szemina hatás. Tertullianus arra gondolt, hogy József és Mária házasságából Jézus után születtek még gyermekek. A hagyomány gyakran érvelt József egy korábbi házasságából született gyermekek feltételezésével is. A szakasszal kapcsolatban Joachim Gnlika említi, hogy Jézus apjával kapcsolatban az egész evangélium teljes csendben van, aminek legegyszerűbb oka az, ha ennek korábbi halálát feltételezzük. J. Gnlika azt is megjegyzi, hogy a Korán a „Mária fia” elnevezést a szüztől való születés értelmében használja. Márk szövegének közvetlen értelme mindenesetre nem tagadja, de önmagában nem is támasztja alá a katolikus hagyomány egyértelmű tanítását Mária szüzességéről, akinek szerepét és jelentőségét Máté, majd különösen Lukács és János mélyebben elemzi. Itt a sajátos „Mária fia” kitétel jelzi, hogy anya különleges kapcsolatban van Jézussal (lásd még a 3,23 magyarázatát).

A 4. verstől Jézus reakciójáról olvashatunk. Közmondásszerű igazsággal válaszol. Sorsában Isten prófétáihoz csatlakozik, tehát nem mond le küldetéséről. A próféta sorsa ugyanis az Ószövetség szerint gyakran az elutasítás (2Krn 24,19; 36,16; Neh 9,26.30; Jer 11,21, 12,6; 35,15; Ez 2,5; Oz 9,7 stb.). Az atimosz, „megvetett” szót az Iz 53,3 LXX változatában is megtaláljuk, a szenvedő szolgáról szóló negyedik énekben („megvetett volt, utolsó az emberek között, a fájdalmak férfja, aki tudta, aki tudta, mi a szenvedés”). Jézusnak ezt a mondását késsé más és más formában, de több különböző újszövetségi forrás is megőrizte (Lk 4,24; Jn 4,44; Tamás evangéliuma 31). Márk ugyan nem egészíti ki külön beszéddel Jézus visszautasításának tapasztalatát, mint Lukács teszi. A visszautasított próféta, illetve a szenvedő szolga alakja mégis befolyásolja, amikor Jézusra tekint.

A jelenetet az evangélista újabb kiegészítése és Jézussal kapcsolatos megjegyzése fejezi be. Jézus nem tud csodát tenni, és csodálkozik. Hatalma, amelyről az 1,45; 8,4; 9,22; 15, 31 beszél, itt, Názáretben, a hitetlenség miatt nem érvényesül. Ahogy az elvetett magnak jó földre van szüksége, úgy Jézus hatalmának, hogy érvényesüljön, az emberek hitére. Csak ott tehet csodát, ahol hitet talál. Hitre pedig senkit sem kényszerít. Az elbeszélő csak kevesekről beszél, akiket Jézus újra kézzel gyógyít meg. Átvesszi a názáretiek ajkán idézett „erő” (dünamisz) szót, és nevével a „hitetlenséget” (apisztia – vö. 9,24). A kivételek említése egyesek szerint utólagos kiegészítés. Véleményük szerint azonban egyáltalán nem mond ellent a hétköznapi közlés szabályainak, hogy valaki beszéd vagy írás közben is kissé helyesbítse, pontosítsa mondandóját (vö. pl. 1Kor 1,14-17). Márk nem Jézus hatalmát látja folyni. Inkább olyan képpel fejezi be elbeszélésének ezt a részletét, amely jelzi: Jézus a növekvő elutasítás ellenére tart ki Isten országának terjesztésében.

Martos Levente Balázs

Szülők és gyermekeik: hogy jól éljünk együtt (2.)

I. Ellenézés a neveléstudomány által kidolgozott új irányzatokkal szemben

A nevelő és a nevelt kölcsönös függése

Minőség a kapcsolatban

Napjainkra már felülvizsgálták és kijavították azt a szemléletet, amely szerint a nevelés csak egy irányban érvényes (nevelő → nevelt), és felfogjuk, hogy a nevelési tevékenység kölcsönös. Ez nem jelent mást, mint hogy minden hiteles személyes találkozás relációként érvényesül. E relációnak a minősége az, amely a szülő-gyermek kapcsolat új felfogásának központi magvát alkotja. A lényeg abban áll, hogy jelentőségteljes, pozitív kapcsolatokat építsünk mindkét résztvevő számára. Csakúgy a szülőnek, mint a gyermeknek szüksége van rá, hogy megértse együttlétük okát, mert ekkor tudja önmaga legjavát kifejezni a legkülönbözőbb helyzetekben.

Don Bosco a fiatalokhoz fűződő kapcsolatában arra törekedett, hogy „elrejtse az erények magvait” és arra hívta fel a nevelőket, hogy „bánjanak jól a gyermekekkel, hogy kiérdemeljék bizalmukat, és ne szóljanak rosszat, és ne tréfálkozzanak olyasmin, ami számukra kedves. Szeressék azokat a dolgokat, amelyek tetszenek a fiataloknak, s akkor a fiatalok is szeretni fogják azokat a dolgokat, amelyek nekünk tetszenek.”

Nem egybemosás, hanem az egyén önazonosságának tisztelete

Folytonosan fel kell fedoznünk azt, ami élővé teheti a személyek közötti kapcsolatot, hogy ne fulladjon közhelyekre és a mindennapos rutinba. Ez az, ami hosszú távon kikezdheti a családi kapcsolatokat, megfosztván attól a mély jóérezéstől, amit minden családtag vár és keres a maga csoportján belül.

A jó együttlét nem különbségtétel nélküli egybemosásra épül, amelyben az egyén felolvad és elveszti eredeti jellemvonásait, hanem éppen ellenkezőleg, az egyes résztvevők identitásának a tiszteletben tartására, azoknak a képességeknek és tehetségeknek a kiemelésére, amit ki-kí hordoz. A szülő és gyermeke nem olvad össze, hanem arra kell törekedniük, hogy különbségeik megmaradjanak, miközben mélyen egybetartoznak. Kapcsolatuknak két dimenzióban kell felépülnie:

- a) a személyes tér tiszteletben tartása, amelyben mindenki saját maga marad, miközben maga is változik a maga fejlődési terve szerint, amely egyedi és megismételhetetlen (ebben is felismerhető minden egyes ember méltósága és nagysága);
- b.) a közös tér kihasználása, ahol a kölcsönös nevelés zajlik, s ahol a felnőtt és a kiskorú egymással kapcsolatba lép, hogy a lehető legjobb együttélést valósítsák meg azáltal, hogy mindig a család egészének növekedését tartják szem előtt.

A nevelési folyamat, ha így fogjuk fel, túlmutat az ismeretek pusztá továbbadásán (a szülő részéről a gyermek irányában) és mindinkább egy folyamatos laboratórium jellegét ölti magára, amelyben finomítják a viselkedésmódokat és magatartási formákat, kikísérletezik azokat az értékeket, amelyek révén a személy érettebbé válik a szó legteljesebb értelmében.

II. A televízió használatával kapcsolatos fellépés módok

Kérdés: A gyermekem túl sok időt tölt a televízió előtt. Hogyan viselkedjek?

Kulcsszavak: Motiváció – Szükségletek – A nevelési kritérium – A minőség választására nevelni

1. Motivációk és a szükségletek kielégítése

Ahhoz, hogy megértsük egy személy viselkedését, fel kell tenni a kérdést: „Mi mozgatja ezt az embert abba az irányba, hogy egy meghatározott módon és ne másképpen cselekedjen?” Arra kell törekednünk, hogy a választott viselkedési forma motivációit értsük meg.

Gyakran arra a megállapításra juthatunk, hogy a motivációk elválaszthatatlanok egyes (joggal vagy jogtalanul) lényeginek vélt szükséglet kielégítésétől az adott személynél, aki valamilyen magatartást tanúsít.

Visszatérve ahhoz a gyermekhez, aki túl sok időt tölt a televízió előtt, a szülőnek fel kell tennie maga számára a kérdést, hogy mi áll e választás hátterében, vagy másképpen, mik gyermekének az igényei és szükségletei, amelyeket a képernyő előtt gubbasztva igyekszik kielégíteni. Pusztá példa gyanánt, ilyen szükségletek lehetnek a következők:

- A magány: a gyermek, csak azért, hogy ne legyen egyedül, a televízióhoz fordul és annak társaságát választja, bármennyire virtuális is ez a társaság;
- Nem akar senkit sem zavarni: a gyermek nyugodtan és mozdulatlanul nézi a tévét, „békén hagyja” a szüleit;
- Nem kerül fáradtságba: ezzel elégti ki „lustasági szükségletét”, egyedül az élvezet törvényének engedelmeskedve, s elhanyagolva a korából és állapotából adódó kötelességeket; Szórakozom, rengeteg dolgot tanulok: igény a kikapcsolódásra, szórakozásra, új dolgok megismerésére stb.

Először is, amennyire ez lehetséges, hasznos elkerülni, hogy a gyermek egyedül érezze magát (a másokkal való együttlét iránti igény az emberi faj veleszületett szükséglete). Ezt úgy lehet elérni, ha otthonunkat megnyitjuk a barátok előtt, és azzal, hogy tőlünk telhetően minél több időt töltünk mi is a gyermekkel: együtt csináljunk dolgokat és egy kicsit többet beszélgetünk vele.

Másodsorban, úgy vélem, az is fontos, hogy a szülő ne kérje a gyermektől, hogy az „hagyja őt békén”, hiszen a gyermeknek szüksége van ránk, a mi közelségünkre, hogy észrevegyük jelenlétét és ne érezze úgy: őt semmibe vesszük. Talán alapvetően nem is arra van szüksége, hogy meghallgassuk őt a fülünkkel, hanem főként a szívünkkel kell ráfigyelnünk (az érzelmek figyelme).

Ami a televízió miatti ellustulást illeti, a nevelőknek az a feladata, hogy az „áldozatot” megszabadítsák részben azzal, hogy felszólítják helyzetéből adódó kötelességei teljesítésére, részben pedig azzal, hogy mozgással járó tevékenységeket ajánlanak a figyelmébe. „Legyen nagy szabadsága, hogy ugrálhasson, futhasson, kiabálhasson, amennyit akar. A torna, a zene, a séta igen hatékony eszközök, hogy megvalósíthassuk a fegyelmet, használják az erkölcsiségnek és az egészségnek”.

Ha a gyermek azt hozza fel indokul, hogy szórakozni kíván, vagy ismereteit szándékozik növelni, a szülőnek nem ellenkeznie kell, hanem arra kell irányítani a gyermeket, hogy az értékesebb műsorokat válassza. Olyan szempontokat kell számára felvonultatni, amelyek számot vetnek a tartalom pozitív voltával, az értékekkel és a javaslatokkal, amelyeket a filmek, dokumentumok közvetíteni képesek.

A család jogainak és kötelességeinek Chartája, ez az 1983. november 25-én kelt szentszéki dokumentum így fogalmaz 5. cikkelyében:

„A családnak joga elvárni, hogy a tömegkommunikációs eszközök pozitívan járuljanak hozzá a társadalom építéséhez és megerősítsék a család alapvető értékeit. Ugyanakkor a családnak arra is joga van, hogy megfelelő védelmet kapjon, főként legfiatalabb tagjai részére a média minden negatív hatásával és visszaélésével szemben.”

(Folyt. köv.)

Salvatore Porcelluzzi

Vasárnapi jegyzet

Falusi énekek

Nyáridőben érdemes falvakban megbújni. Madárdal, időnként még jószágok „szólása” felidéri az időt, amikor a csend hatalma uralta az utcákat, a tájat, nem dübörögtek ormóttan meg „csinos” gépek. Persze a civilizáció! Ezért érdemes elvonulni, ha a lehetőség megadja a vidéki pihenést. Aki olvasó ember és szereti a régieket: görög, római idők, költőket, az a vidék hangulatában szívesen előveszi a szerény és testes köteteket: Horatius, Ovidius és többek verseit, vagy akár Vergilius Georgiconját, hogy stílusos legyen a nyári „rezidenciáján”, kinn a rétek virágai a dalok hangjával a lomb között testvérületre szólítanak, és kezdődhet a bensőséges karnevál...

Adamik Tamás, a latin nyelv tudós művelője, a teológiát is jól ismerő, sokoldalú keresztény humanista költő, színében is elegáns kis kötetével ajándékozott meg, a Carmina rusticával – a Falusi énekekkel. Ókori hangulatokban dicséri a vidéket, a természetes otthont, ahol megelégednek az ember legszebb érzései, nem válik prúddé a gondolkodás, hanem alaptermészetünkhöz igazodva arról tudósítanak, hogy szép a világ, még az istenek idejében is fölemelő mindaz, ami sohasem szakadhat el tőlünk: a tisztesség esztétikája – etikája. Adamik Tamásnál mindez meglehetősen könyvének verseiben. Már a hangvétele, ahogyan beköszön faluja, Ballószög kapuján, és felidéri a múlt ezer nevelő emlékét: „Mennyire vágyik a lellem vissza a régi hazámba! / ...hivogató házacská felé, s besuhan kicsi kertünk / fűzfakerítésén, s látja a kertnek ezer / színben pompázó fiatal fáit meg a büszke / orgonabokroknek édesen illatozó fürtjeit... / Ó, kicsi Ballószög, jaj, mennyire szép a te orcad!”

Azt kérdezik manapság, mit jelent még a szó, hazaszeretet. Nos, az iméntit, az eltemetetlen bensőt, amely nem restelli kimondani érzését, és nem színleli valamiféle érdek miatt. A költő latinoktól, görögöktől örökölte ezt, és persze a magyar emlékezettől, olyan nagyságoktól, akik nem röstellték a férfias életből sem hiányzó megvallását: „Törvények szabják meg a csilgagkép vonulását. / Nékik hódol a föld, amidőn meghozza virágát... / Én se tudok másképp cselekedni, csak úgy, amiként azt testem, lellem bonyolult szövevénye megírja.” Bukolikus sorok? Igen, a teremtés vigaszából, amely a Törvényt, a nagy Időt kiméri, és lelkiismeret-vizsgálatra indítja az embert: „Ó, förtelmes világ! / Benned vájkálok már napok óta! / (...) Abban reménykedem, / hogy talállok valamit, / valami szépet, szépen csillogót, / amit véletlenül a sok, sok szeméttel valaki bedobott.” És persze megleli, hiszen a legkisebb szépség is Őrá vall: Istenre és egykor megszületett Fiára.

A gyermekség örömeivel énekel Adamik Tamás könyvében és életével, amely tanúság korunk nemzedéke számára, hogyan lehet még élni – másként. A falu számára így menedék, lakóhely, a szépség és a kegyelem erőterében.

Latinok nyomán, de keresztény hittel, műveltséggel, tudománnyal fölverte így imádkozik:

„Jöjj el hát, Boldogság,
hevítsd át rossz szolgáló
szerelmeddel,
hogy téged szeressen,
és érted szenvedjen
kész örömmel.”

Nem kétséges, ki a Boldogság a költőnek...

Tóth Sándor

hírek információk

Folyamatosan dolgoznak a szakemberek a kár elhárításán, de még sokáig tart, míg minden elektromos szerkezetet működőképessé tesznek a Székesegyházban. A június 8-i villámcsapás következtében nem csupán a tornyok órái álltak meg, hanem a hangosítás, a világítás és a biztonságtechnikai rendszer is meghibásodott. Különös gondot okoz, hogy a Dóm egyedülálló orgonája, 8600 sípjával, 126 regiszterével szintén működésképtelenné vált. Annak ellenére azonban, hogy a Szegedi Dóm Látogatóközpont úgynevezett kezelőpanele szintén megrongálódott, a vendégeket folyamatosan fogadják. A biztosító jelenleg is végzi a kárfelmérést és a hibaelhárítási munkákat már javában folynak.

Június végén lezárták az idei tanévet a CSÉN (Családi életre nevelés) képzőkkel a Pasztorális Helynökség CsaládKözPontjában. A Szeged-Csanádi Egyházmegye fenntartásában működő iskolákban 2011 óta dolgoznak családi életre nevelő, civil segítők (pedagógusok, védőnők, orvosok). Hiteles, keresztény példával, életre nyitottsággal vannak jelen az osztályokban, ahol például a barátság, szerelem, szexualitás, kommunikáció, értékek, család témaköreit dolgozzák fel a diákokkal. Ebben a tanévben 19 iskola 76 osztályában folyt a Családi életre nevelés program, mely keretében 1155 gyermekkel és fiatalal találkoztak, zömmel az 5-8. évfolyamokon. A CSÉN program keretében osztálykísérés, illetve lelkinap formájában tartják a foglalkozásokat sok játékkal, komoly módszertani háttérrel, szorosan együttműködve az osztályfőnökkel. Szükség van erre a munkára, mert egyre gyakoribb, hogy a családok nem tudnak megfelelő mintát adni a család egészséges működésére. Ezért részben „átruházódik” az iskolára a nevelés, az értékek átadásának felelőssége, sőt az alapvető emberi helyzetekről való tapasztalat átadása is. A folyamat sajnálatos, de egyúttal esélyt is biztosít: megmutathatja a fiatalnak, hogy lehet boldog családja, lehet másképpen élni az életet, van remény a pozitív változásra.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye fenntartásában működő köznevelési intézmények igazgatói, vezetői a tanévet a fenntartó szervezet: a Szent Gellért Katolikus Iskolai Főhatóság szervezésében 3 napos, július 3-5. között észak-magyarországi tanulmányi kirándulással zárták.

Az alsóvárosi ferences templomban a Szeretet Forrása nevű jordániai kórus ad hangversenyt július 9-én, hétfőn 19 órától. A kórus 2002-ben alakult különböző keresztény egyházi közösségekhez tartozó fiatalokból. Műsorukban klasszikus, modern és bizánci liturgikus műveket adnak elő. A világ sok országában adtak már nagy sikerű koncertet. Mostani útjuk során két fellépésük lesz Magyarországon: a budapesti Szent István bazilikában és a szegedi ferences templomban. A „Magyarország a dicsőség földje” című magyar nyelven előadott dalukat sokan ismerhetik. A dalt az az együttérző szeretet ihlette, mellyel Magyarország és a magyarok kiálltak az üldözött, szenvedő keresztények mellett. A koncert ingyenes, szeretettel várják az érdeklődőket a szervezők.

Jens Korndörfer orgonaművész ad hangversenyt július 11-én, szombaton 19 órától a Székesegyházban. Az ingyenes koncert részletes műsora a domorgona.hu honlapon olvasható.

Tóbiás Klára szobrász- és tűzzománcművész szakrális tárgyú alkotásaiból nyílik kiállítás július 13-án, pénteken 17 órakor a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. Az egyházi témájú szobrokból, tűzzománckövekből, valamint grafikákból álló tárlatot Hóvári János a Magyar Alkotóművészeti Kft. főigazgatója nyitja meg. A művésznő munkásságát lánya, Garzó Gabriella mutatja be. A megnyitón közreműködik Garzó Márk, a művész unokája.

A Fokolaré Mozgalom Nemzetközi Papi Központjának vezetője Kiss Imre, korábbi újszegedi plébános, az itáliai Loppiano-ban többéves külföldi szolgálatban tartózkodó lelkipásztor a mozgalom több magyarországi papjával együtt szentmisét mutat be az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templomban július 13-án, pénteken 18 órakor. A szentmisére különösen várják a Fokolaré Mozgalom tagjait, szimpatizánsait.

Családi délutánt szervez a tápéi Szent Mihály Plébánia július 14-én, szombaton 15 órától. A gyermekeket ugráló vár, arcfestés és kézműves foglalkozás várja. A felnőtteknek délután 4 órától Domján Mihály szakpszichológus a „Családon belüli szerepeink tisztázása” címmel tart előadást a templomban. A rendezvényen keresik a tápéi egyházközség legfinomabb pogácsáját. Nevezni a helyszínen lehet egy tányér pogácsával. 18 órától szentmise lesz, majd az Eleven Tűz zenekar ad koncertet. Minden program ingyenes, a szervezők szeretettel hívják és várják az érdeklődőket.

Ferenc pápa július 4-én Michael August Blume verbita szerzetest, címzetes érseket nevezte ki Magyarországra apostoli nunciussá. Az új nuncius, aki eddig Ugandában volt a Szentszék nagykövete, South Bend-ben (Indiana, Amerikai Egyesült Államok) született 1946. május 30-án. Verbita szerzetes, 1972. december 23-án szentelték pappá. Matematikai baccalaureátusi fokozatot és Rómában a Pápai Gergely Egyetemen teológiai diplomát szerzett. 1975 és 1983 között teológia tanárként szolgált a ghánai Cape Coast Regionális Szemináriumban. 1983 és 1990 között az Isteni Ige Társasága ghánai, benini és togói tartományfőnöke volt. 1995. április 1-től a Kivándorlók és Utazók Lelkipásztori Gondozásának Pápai Tanácsánál teljesített szolgálatot. 2000. április 6-tól a Kivándorlók és Utazók Lelkipásztori Gondozásának Pápai Tanácsánál titkárhelyettes. 2005-ben Benin és Togo nunciusa lett, majd 2013-ban Ugandában lett pápai követ.

Az Ars Sacra Alapítvány a Kulturális Örökség Napjaival együttműködve tizenkettedik alkalommal hirdeti meg a Nyitott Templomok Napját szeptember 15-ére. Az idei rendezvény mottója: „Tekints az égre, és lásd meg!” (Jób 35,5). A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus második felkészülési évének témája: Az Eucharisztia az Egyház forrása.

A szervezők megkérlik a történelmi egyházakat, nyissák meg templomaik kapuit és színes kulturális programokkal várják az érdeklődőket. Mutassák be a hit szemével a templom építészeti, művészeti értékeit, azok mai üzenetét. Ingyenes előadásokkal, beszélgetésekkel, gyerekprogramokkal, filmvetítésekkel, kiállításokkal, koncertekkel hívják fel a figyelmet az örök értékekre. Jelentkezésre, online program feltöltésére július 15-ig van lehetőség. A jelentkezés módja: regisztráció a www.ars-sacra.hu oldalon. További információ a következő elérhetőségeken kérhető: ARS SACRA ALAPÍTVÁNY, 1014 Budapest, Tárnok utca 5.; telefon: +36-1-214-0858; e-mail: ars-sacra@ars-sacra.hu; www.ars-sacra.hu

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.